

Sygn. akt I C 351/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Otrębska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r. w Jaśle

sprawy z powództwa (...)W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C upr 351/17

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Jaśle z 13.06.2017 r.

Pozwem wniesionym w dniu 03.03.2017 r. (...)W. domagał się od pozwanego M. K. zapłaty kwoty 4.930,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Uzasadniając żądanie powód podał, iż dochodzona kwota stanowi niespłaconą należność z tytułu umowy bankowej nr (...)

z 04.03.2008 r. zawartej przez pozwanego z (...) Bank (...) S.A., którą powód nabył w drodze umowy przelewu wierzytelności w dniu 02.04.2014 r. od (...) Bank S.A. z siedzibą we W.. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się należność główna w wysokości 2.678,44 zł, kwota 210,50 zł tytułem odsetek naliczonych przez wierzyciela pierwotnego, kwota 1.351,41 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez wierzyciela pierwotnego oraz kwota 690,23 zł jako odsetki ustawowe naliczone przez stronę powodową od dnia cesji wierzytelności do dnia 31.12.2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od dnia 01.01.2016 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Zdaniem powoda, dowodem istnienia przysługującej mu wierzytelności oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na stronie pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 01.03.2017 r., podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu. Według powoda osnowa wyciągu dokładnie precyzuje źródło i rodzaj przysługującej mu wierzytelności wraz z potwierdzeniem faktu dokonanej cesji (por. k. 3-4, 19)

Prawidłowo zawiadomiony pozwany M. K. nie stawił się na rozprawę 13.06.2017 r., ani nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Wobec nieobecności pozwanego, prawidłowo zawiadomionego o terminie rozprawy, Sąd w dniu 13.06.2017 r. stosownie do regulacji art. 339 k.p.c. wydał wyrok zaoczny.

Zgodnie z dyspozycją tego przepisu, jeżeli pozwany nie stawil się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Utrwalony w judykaturze i niekwestionowany w nauce jest pogląd, że przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd nie jest zatem zwolniony z obowiązku dokonania prawidłowej oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 29.05.1958 r., I CR 969/57, wyrok Sądu Najwyższego z 15.09.1967 r., III CRN 175/16, z 15.03.1996 r., I CRN 26/96, z 06.06.1997 r., I CKU 87/97). Jeżeli zatem w świetle przytoczonych przez powoda okoliczności, brak jest podstaw do uwzględnienia żądania pozwu, sąd wyrokiem zaocznym powództwo oddała (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 06.06.1972 r., III CRN 30/72). Oceny zgodności z prawdą twierdzeń powoda należy dokonać na podstawie materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy.

Należy pamiętać, że uregulowanie zawarte w art. 339 k.p.c. ma zastosowanie do przepisów o procesie i postępowań odrębnych w sytuacji, kiedy ogólne warunki formalne pisma procesowego inicjującego postępowanie cywilne określa art. 126 k.p.c., który w § 1 pkt 3 stanowi, że każde pismo procesowe powinno zawierać osnowę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, a ponadto postępowanie to zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności, nakłada na strony obowiązek udowodnienia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 k.c. i art. 233 k.p.c.).

W świetle tychże zasad to na powodzie w przedmiotowej sprawie spoczywał obowiązek udowodnienia okoliczności istotnych dla uwzględnienia powództwa, w tym istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności oraz jej skutecznego nabycia w drodze cesji wierzytelności od poprzedniego wierzyciela.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, że dochodzone przez niego w pozwie roszczenie jest zasadne. Dowody, na które się powołał w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z 01.03.2017 r. (k. 7), potwierdzonej za zgodność umowy sprzedaży wierzytelności z 02.04.2014 r. wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k. 8-12) oraz kopii pisma z 09.02.2017 r. (k. 13) nie są wystarczające do uwzględnienia powództwa.

Z treści uzasadnienia pozwu wynika bowiem, iż powód swoje żądanie oparł na fakcie skutecznego nabycia wymagalnej wierzytelności wynikającej z umowy bankowej nr (...) z dnia 04.03.2008 r. przysługującej cedentowi (...) Bank S.A. z siedzibą we W. od pozwanego M. K., dowodem czego jest umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 02.04.2014 r. zawarta między powodem a (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k. 8-12). Jednakże, w piśmie z dnia 09.02.2017 r. skierowanym do pozwanego powód wskazał, iż dotyczy ono wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki zawartej z (...) Bank (...) S.A., a z kolei przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 01.03.2017 r. dotyczy wierzytelności nabytej od (...) Bank S.A.

Wskazana powyżej niekonsekwencja w oznaczeniu cedenta czyni wątpliwymi twierdzenia powoda, że na podstawie art. 509 k.c. przysługuje mu dochodzona wierzytelność nabyta w drodze umowy cesji z dnia 02.04.2014 r. Skoro więc powód podnosił, że cedentowi (...) Bank S.A.) przysługiwała dochodzona niniejszym pozwem wierzytelność, to w

jego interesie było wykazanie, że pomiędzy wierzycielem pierwotnym, tj. (...) Bank (...) S.A. a (...) Bank S.A. zachodzi tożsamość podmiotowa albo, że miał miejsce ciąg cesji. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał jedynie ogólnikowo, iż na podstawie art. 492 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 15.09.2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1578 – t.j.) nastąpiło połączenie poprzez przejęcie całego majątku (...) Bank (...) S.A. przez (...) Bank S.A. Powód nie przedłożył bowiem stosownego dowodu na poparcie swojego twierdzenia, tj. odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego Banku. Wskazać należy, iż jawność KRS oraz dostępność zawartych w nim wpisów, nie oznacza jednak, że stan prawny z niego wynikający jest faktem powszechnie znanym w rozumieniu art. 228 § 1 k.p.c., podobnie jak fakt przekształcenia się banku, który nie wymagałby dowodu. Żaden przepis prawa nie nakłada na Sąd obowiązku dążenia do ustalenia prawdy obiektywnej w procesie cywilnym.

Wątpliwości Sądu budzi także wysokość dochodzonego roszczenia. Powód nie wykazał w sposób wiarygodny, na jaką kwotę zawarta była umowa nr (...) z dnia 04.03.2008 r. pomiędzy pozwanym, a zbywcą wierzytelności, kiedy doszło do wypowiedzenia umowy pierwotnej, jakie były warunki w zakresie naliczania odsetek i jaka wysokość odsetek przewidywała powyższa umowa. Bowiem stosownie do art. 509 k.c. nabywca wierzytelności nabywa prawa z przelanej wierzytelności w takim zakresie w jakim wierzytelność ta przysługiwała zbywcy. Jest to wyrazem podstawowej zasady prawa cywilnego, zgodnie z którą cedent nie może przenieść na cesjonariusza więcej praw niż sam posiada. Rzutuje to także na pozycję prawną dłużnika, która nie może ulec pogorszeniu na skutek dokonania przelewu.

Powód nie przedstawił pierwotnej umowy pożyczki i uznał, że wystarczającym dowodem na istnienie i wysokość zobowiązania pozwanego jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 01.03.2017 r. Jednakże należy wskazać, że dane przedstawiane w księgach rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowią dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają jedynie sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 13.06.2013 r., V CSK 329/12).

Jako niewystarczające należy ocenić również pismo powoda, skierowane do pozwanego z dnia 09.02.2017 r. co do warunków spłat istniejącego zadłużenia. Przedstawione w takiej formie dowody stanowią dokumenty prywatne powodowego funduszu, które zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowią jedynie dowód tego, że osoby które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w dokumencie. Przy tym należy zwrócić uwagę na art. 194 ust. 2 ustawy z 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896), który wprost stanowi, że co prawda wyciągi z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego mają moc prawną dokumentów urzędowych, jednakże nie w postępowaniu cywilnym. W postępowaniu tym tego rodzaju dokumenty zostały pozbawione mocy prawnej dokumentu urzędowego i są traktowane jako dokumenty prywatne.

Powyższe okoliczności zaistniały w niniejszej sprawie, w szczególności fakt nieprzedstawienia umowy pierwotnej i dokumentu potwierdzającego przejście wierzytelności z pierwotnego wierzyciela na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą we W. oraz związanej z tym niemożliwości zweryfikowania przez Sąd istnienia, rozmiaru i wysokości zobowiązania pozwanego, wzbudzają wątpliwości Sądu co do przytoczonych przez powoda okoliczności faktycznych i skutkują oddaleniem powództwa.

W tym stanie sprawy należało więc orzec jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku zaocznego wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda r.pr. A. T.
2. kal. 2 tygodnie.